

VATANDAŞ RIZA

Ömer KARA (Kul Seymani)

Öldü gitti bizim vatandaş Rıza
Yaşarken düzeni alkışa tuttu
Yaşamayı suçtu her günü ceza
Derisin yüzeni alkışa tuttu

Yıllarca yaşadı kısık sesiyle
Altı delik potin yırtık fesiyle
Uçakta gemide el kesesiyle
Dünya'yı gezeni alkışa tuttu

Değer göremedi dört mevsim dondu
Çok kere çok dağın kalbine kondu
İşinin ehline ardını döndü
Sahtekâr ozanı alkışa tuttu

Boyunu aşınca düştüğü zillet
Ruhunu kemirdi bir melun illet
Kırk oynaş taşırken çobansız millet
Karıyı, kızanı alkışa tuttu

Evvelde ölüydü bu kara gözlü
Bir bahar görmedi güneşli, yazlı
Fırsatını bulup gizliden gizli
Kuyular kazanı alkışa tuttu

Karnı acıktıkça sıktı kemeri
Ne yuları attı nede semeri
Haccaç buldu aramadı Ömer'i
Huzuru bozanı alkışa tuttu

SİTEMKÂR

Köksal CENGİZ (Niyazkâr)

*"Harda gönül, harda gönül?
Aşksız bu can darda gönül..."*

K.C

Şu gençlik boş yere tükendi gitti
Gönülden seveni görmedin gönül
Kim bilir gülşende kaç bahar bitti
Gönlünce bir gülü dermedin gönül

Bunca âşık-maşuk candan geçtiler
Birçoğu mest olup handan geçtiler
Kimi hem can hem canandan geçtiler
Sense bir menzile ermedin gönül

Kimseye kalmamış bu fani âlem
Gam keder hüzünle yıkılmış kulem
Benim efkârımı yazmaz ki kalem
Derdime bir derman vermedin gönül

Her kulun var elbet, bir imtihanı
Bir gün Mevlâ'mıza eyler beyanı
Affetmez Rabb'imiz darda koyanı
Perişan hâlimi sormadın gönül

Belli ki sevdami kara yazmışlar
Her zarımı bir inkâra yazmışlar
"Katli vacip" deyip dara yazmışlar
Bu hükmü bir kere yermedin gönül

Her hicran sevene cefa değil mi
Her vuslat emsalsiz sefa değil mi
Güzele yakışan vefa değil mi
Ne diye kavlinde durmadın gönül

Dünya dedikleri bir çarşı-pazar
Kimi çok çalışır kimi çok azar
Söyle aşkımıza değdi mi nazar
Yâr deyip sinene sarmadın gönül

Bir cerensin anımızda yazın var
Kahretsen de kahrolası nazın var
Niyazkâr'ın yüreğinde sizin var
Umarım gönlünden sürmedin gönül